

[Søren P. Larsen.]

er Mulighed for at øge Beskæftigelsen, direkte eller indirekte, nemlig i de 210 000 selvstændige Landbohjem. Saadanne Forslag savner vi, og jeg opfordrer Regeringen til paa Baggrund af den sociale Lovgivnings stærkt stigende Udgifter at se lidt mere paa dette Spørgsmaal. For det er en af de faa Veje, der endnu er farbare til at skabe øget Beskæftigelse, og det er den Vej, som den højtærede Regering har været meget modvillig til at betræde.

Christmas Møller: Det er jo fuldkommen klart, at den Kendsgerning, at mit Parti ikke kunde medvirke, og fortsat ikke kan medvirke til det Lovforslag, den højtærede Socialminister har faaet gennemført i det høje Folketing om ekstraordinære Foranstaltninger i Anledning af Arbejdsløsheden, bevirker, at den samme Stilling maa tages over for de to Forslag, som Det kommunistiske Parti her har indbragt, Lovforslagene paa Bladene Nr. 35 og 36, og vi for vort Vedkommende kan henvise til de Betragtninger, som vi har gjort gældende under Regeringsforslagets Behandling i det høje Folketing saavel som i det høje Landsting. Jeg har derfor ikke mange Bemærkninger at gøre over for dette Forslag, som vi ikke vil hjælpe frem under Behandlingen her i Tinget, ud over et Par ganske enkelte. Først en til den højtærede Socialminister.

Den højtærede Socialminister sagde, at man mere og mere var klar over, at det var Arbejdsløsheden, som var den afgørende Aarsag til, at de sociale Udgifter var steget, saaledes som de var. Jeg vil gerne angaaende dette Spørgsmaal om Ansvar for de sociale Udgifters Stigen og den Diskussion, som der jo i det hele er herhjemme for Tiden om dette Spørgsmaal, sige, at jeg tror, man paa dette Omraade som paa alle andre skal gøre Ansvar for meget nøgternt og ligetil op. Jeg har jo nok set, at forskellige har stærk Lyst til at sige, at Venstre er skyldfri med Hensyn til Socialreformen, at Venstre ikke har haft noget som helst med den at gøre, og at det egentlig, naar det kommer til Stykket, er de Konservatives Skyld, vel i første Række min Skyld, at Socialreformen er blevet gennemført. I Stedet for at tage paa dette Spørgsmaal paa den latterlige Maade,

paa hvilken man fra en vis Del af Pressen tager paa det — og jeg forstaar jo paa det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen, baade gennem den Tale, jeg hørte her, og de Artikler, jeg læser af det ærede Medlem, at han lader sig informere paa de allerstøttede Steder i saa Henseende —, i Stedet for tror jeg, at man skal gøre Tingen ganske nøgternt og ligetil op. Arbejdsløshedsloven uden Refusion blev gennemført af fire Partier i 1932. Jeg tager trygt Medansvaret for denne Lov med de 30 Mill. Kr.s Betaling til Arbejdsløsheden fra Arbejderne selv, saaledes som det var efter den sidste Opgørelse, vi har, og 24 Mill. Kr. fra det offentlige — naar Talen er om at betale til en social Foranstaltning, synes jeg, at Arbejderne her med Rette kan sige, at de betaler en meget betydelig Del. Jeg tager gerne Medansvaret herfor, men jeg tager ikke Medansvaret for en Refusionsordning, jeg ikke har været med til, og en Socialreform, jeg heller ikke har været med til.

Naar nu den højtærede Socialminister kommer og siger, at man ved jo godt, at det er Arbejdsløsheden, som er den væsentligste Aarsag til Udgifternes Stigning, saa siger jeg til Socialministeren, at saa haaber jeg, at han, for at vi kan faa dette Spørgsmaal fuldkommen klarlagt og faa skabt Orden paa dette Omraade, vil medvirke til Gennemførelse af det Lovforslag, som i Dag er indbragt i det høje Landsting af mit Parti om at faa foretaget en virkelig Opgørelse angaaende disse Forhold. Vi for vort Vedkommende ønsker ikke at vige fra et Ansvar, hvor vi har det, vi ønsker kun Klarhed over, hvorledes Forholdene er paa dette Omraade, og jeg tilføjer, at Diskussionen om, hvem der har Ansvar for Udgifternes Stigning og hele Stillingen, er meget lidt betydningsfuld i Sammenligning med Gennemførelse af positive Foranstaltninger, hvorved Arbejdsløsheden kan bekæmpes.

Det kunde ikke falde mig ind at sige andet her i Tinget, end hvad jeg ogsaa har sagt udenfor: at saadan mere almindelige, lidt lyriske Bemærkninger om, hvad man skal gøre, ikke kan interessere saa forfærdelig meget. Det, der er Spørgsmaalet — det maa vi erkende —, er, hvad der virkelig positivt kan gøres. Ingen kan være i Tvivl om, at havde vi ikke faaet en Valutacentralordning, vilde Arbejdsløsheden have været